

Sven-Olof Lindfors

Lantmätarkontakt över gränserna i Norden

Vi önskar gratulera Sveriges Lantmätareförening (SLF) inför föreningens 100-års jubileum genom att publicera den dåvarande distriktsingenjörens och mångåriga ombudsmannen Sven-Olof Lindfors skrift om det nordiska samarbetet. Skriften publicerades i MIL:s festskrift år 1990, då Finlands Lantmäteringenjörers Förbund fyllde 100 år. Skriften är med tanke på verket skriven ur en något finsk synvinkel och slutar alltså år 1990.

Förtryckare eller samhällspåverkare

Lantmätnarna i Norden har genom olika lagstiftningsåtgärder blivit satta att aktivt påverka det samhälle de lever i. Genom sin människonära verksamhet har lantmätnarna ofta väckt blandade känslor bland allmogen, vilket på ett väl tillspetsat sätt omvittnas av Jur. Dr. **Edward Daniel Clarke** i hans skildring av en strapatsrik resa från Sverige till Finland över Åland 1799:

”Till de vid sidan av prästerna mer välbärgade invånarna i Sverige hör en grupp människor som kallas lantmätare. De påträffas överallt i landet och ägnar sig åt att ta ifrån folket deras egendom och skapa mer osämja mellan människor än vad dubbelt så många fastighetsjurister skulle göra i England. Det är inte lätt att ge en helt rättvisande bild av dessa lantmätares makt och inflytande. Knapast någon grupp av människor torde emellertid skapa mer ondska och utöva större förtryck”.

Beskrivningen ingår i verket ”Travels in various countries of Europe, Asia and Africa” och den väcker förvisso mycket nöje hos den moderne läsaren samtidigt som den stämmer till allvarlig eftertanke.

Den nordiska tanken väcks

När man försöker sig på en historik över det nordiska samarbetet inom lantmäteriet borde man förstås börja på det klassiska sättet med år 1633. För att hålla mig inom de tilldelade ramarna skall jag inte gå längre tillbaka än till år 1911. Då verkade

inom Suomen Maanmittariyhdistys en energisk sekreterare vid namn **Ernst Otto Sandström**, född i Pulkkila 8.4.1873.

Inför årsmötet på C.F. Nyberghs kafé i Helsingfors den 29.4.1911 upptog han som punkt 4 på agendan ett ärende rubricerat ”Om åstadkommande af samverkan emellan landtmätarna i Finland och de Skandinaviska länderna”. Ärendet hade beretts av Sandström som redan hade gjort förfrågningar till Sverige och Norge, varifrån han erhöll enhälligt bifall för idén att på föreningsbasis skapa någon form av etablerad kontakt mellan kollegerna i de nordiska länderna. Hans förmodan att även danskarna skulle vara med på noterna bekräftades rätt snart i och med att Den Danske Landinspektorforening ”ikke alene deler denne Oppfattelse men i nogen Tid har arbejdet paa at tilvejebringe Midler til Etablering af en saadan Förbindelse”.

Modellen för samarbetet

Enligt 1911 års modell kunde det nordiska samarbetet bedrivas på följande olika sätt:

- 1) genom lantmätarkongresser på vilka man genom föredrag och diskussioner kunde bekanta sig med lantmätnarna och deras verksamhetsförhållanden i de olika länderna.
- 2) genom att bland de olika ländernas lantmätare välja ett permanent utskott som kunde förmedla upplysningar om litteraturen, utbildningen och föreningsverksamheten,
- 3) genom att inbjuda representanter från de nordiska broderföreningarna till den

egna föreningens årsmöten.

Förutom det rent kunskapsmässiga utbytet anförde Sandström att Finland i Norden kunde ha fördel av att föra fram sin egen kultur och särart och han betonade för sin del att ett framträdande i de nordiska länderna avgjort borde räknas oss till fördel. I den efterföljande diskussionen steg herrarna **Piponius, Haataja, Meurman, Herlin** och **Harvio** i tur och ordning upp och understödde förslaget. Haataja informerade samtidigt om att han tillsammans med nordiska kolleger på den internationella geometrikongressen i Brüssel 1910 hade varit med om att skissa på vissa riktlinjer för en nordisk kongress i Stockholm 1913, med anledning av Världsutställningen där det året.

Årsmötets beslut

Av det utförliga referatet från årsmötet 1911 kan man läsa mellan raderna att Finland, även om man ”på grund av de rådande förhållandena” inte själv var i position att anordna en kongress, hade ett stort behov att öppna ett fönster till Norden. Det varnades dock för överdriven aktivitet. Man borde blott vara beredd när den första kongressen hålls. Det fanns förstås många vaksamma ögon i Storfurstendömet som med oblida ögon åsåg strävan till en orientering västerut. Mötets enhälliga beslut blev att man gav föreningens styrelse i uppdrag att ”vidta de åtgärder mötet hade berört”. Med andra ord gavs det charte blanc för styrelsen att etablera ett bestående samarbete mellan lantmätnarna i Norden.

De nordiska kongresserna

På grund av mellankommande världskrig blev det ingenting av det organiserade samarbetet inom lantmäteriet förrän 1920. *Den I nordiska lantmätarkongressen* hölls den 13–14.8.1920 på den Kgl. Veterinaer- og Landbohojskole i Köpenhamn under ordförandeskap av lantbruksministern **Kristian Pedersen**. På förslag av landinspektör Ludvig Schmidt sattes mötets motto till FDNS efter förbokstäverna i vart och ett av de nordiska länderna. Kombinationen kunde även utläsas: Fortsätt Det Nordiska Samarbetet. Det centrala ämnet på denna första kongress var utbildningen i Norden. Till melodin ur "Ack Värmland, Du sköna..." hälsades de finländska delegaterna på kvällen välkomna med följande strof på danska:

*Du finske Bror vaer hilset! Helt aaben er min Favn
for Dig, Du yngste Vagt ved Nordens Porte.
Du stred og led i Kamp for Finlands frie Navn.
End niger efter Striden Skygger sorte.
Min Laengsel følger Fuglens Traek imod Dit Land;
det skonve Land Suomi, hvor Spove, Sneppe, And
trygt spejler sig i tusind Soers Vand.*

Finland representerades på kongressen genom "några högre stående ämbetsmän" med professor Pionius i spetsen. Han talade enligt danskarnas mötesreferat "behagligt långsamt og tydeligt" om förhållandena i Finland.

Den II nordiska lantmätarkongressen gick av stapeln i Oslo den 15–16.8.1924 under ledning av förmannen i Utskiftningsfunksjonaerens Landsförening Gronningsaeter. Mötet öppnades av statsrådet **Five**, chef på lantbruksdepartementet. Ett av kongressens ämnen var bonitering och taxering av mark. För Finlands del hölls föredrag av överingenjör **Hannikainen** och överdirektör Haataja. Under detta evenemang valdes för första gången ett permanent utskott för att arrangera framtida samnordiska möten. I det utskottet ingick från Finland Haataja och Hannikainen.

Den III nordiska lantmätarkongressen förlades till Stockholm den 28–30.6.1928 i anslutning till det svenska lantmäteriets 300-års jubileum. På detta möte antogs utan diskussion stadgar för de nordiska lantmätarmötena där det sades, att de nordiska lantmätarmötena har till uppgift att genom anordnande av förhandlingar mellan danska, finska, norska och svenska lantmätare verka för främjandet av lant-

mäteriet och för lantmätare gemensamma frågor samt att genom mindre utställningar i samband med mötena åskådliggöra verksamheten i de nordiska länderna. Bland annat hölls föredrag av jur. dr. Kyösti Haataja "om lantmäteriet som vetenskap". Kongressen leddes av ordföranden för Sveriges lantmätareförening **E. Petrelius**.

Och så blev det Finlands tur. *Den IV nordiska lantmätarkongressen* hölls nämligen i Helsingfors den 29.6–1.7.1933. Det udda årtalet valdes med anledning av att lantmäteriet i Finland då firade sitt 300-årsjubileum. Kongressen inleddes med en solenn minneshögtidlighet i Riksdagshuset. På främsta bänken satt statsminister **Kivimäki** och övriga medlemmar ur regeringen. Vidare närvar riksdagens talman, de nordiska ambassadörerna samt företrädare för det då självständiga Estlands regering. Till tonerna av Björneborgarnas marsch intog president och fru **P. E. Svinhufvud** sina platser och festen kunde börja. Sedan spelades Finlandia varefter generaldirektör **Ahla** höll ett anförande om lantmäteriet i Finland under 300 år. Statsminister Kivimäki frambar presidentens och regeringens hälsning till jubileumsfestligheten och sedan var de nordiska broderföreningarna i tur att komma med sina lyckönskningar. Professor Haataja höll ett föredrag som han avslutade med att överrätta det första exemplaret av "Suomen maanmittauksen historia" till presidenten. Den egentliga kongressen hölls sedan i Riddarhuset med en rad föredrag och andra aktiviteter. Avslutningsdagen blev det beslutat att man skulle börja ge ut gemensamma nordiska tidskriftsnummer. För att ytterliga befästa kongressens värdiga inramning bjöd republikens president och fru till kaffe och te på slottet. Kammarrådet **John O. Hammarén** skötte ordförandeskapet under denna kongress som var den första i sitt slag i Finland.

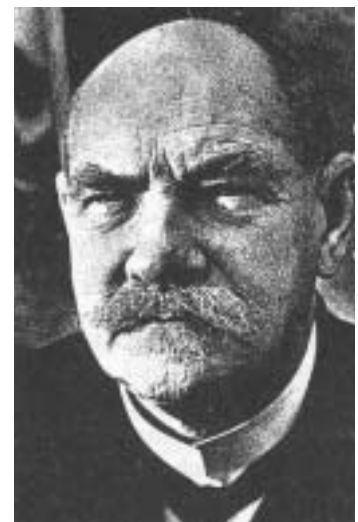
Den V nordiska lantmätarkongressen förlades till Danmark och Köpenhamn den 21–23.6.1937 och så var den nordiska cirkeln sluten. Mötet leddes av ordföranden för Danske Landinspektörförening **Axel Kristianson**. Föredrag hölls om bl.a. "Fotogrammetris användning vid kartläggning i större skala", "Gränsutmärkningsmetoder i Norge" samt "Färöiska jordproblem". Deltagarlistan uppgot 66 namn från Danmark, 37 från Finland, 59 från Sverige och 12 från Norge samt en lantmäteristuderande från Island och hela 13 lantmäteristuderande från Finland (!). Denna kongress gick för ovanlighetens skull mera i arbetets tecken. Föredragen var tryckta på förhand. Generaldirektör

"På främsta bänken satt statsminister Kivimäki och övriga medlemmar ur regeringen. Vidare närvar riksdagens talman, de nordiska ambassadörerna samt företrädare för det då självständiga Estlands regering."

(Lantmäteriet i Finland firade sitt 300-årsjubileum år 1933)

Ernst Otto Sandström var en av initiativtagarna till de nordiska kongresserna.

President P.E. Svinhufvud bjöd deltagarna på kaffe och te 1933.

Kay Lauritzen

Den V nordiska lantmätarkongressen i Köpenhamn 1937.

2. Den svenska lantmäteristyrelsens kartutställning
3. Institutionens för fastighetsteknik vid KTH utställning
4. Instrumentutställning.

Stadgarna reviderades nu så att även Island ingick i det nordiska samarbetet.

Den VIII nordiska lantmätarkongressen anordnades i Helsingfors den 18–20.6.1956. I företalet till mötesprogrammet säger organisationskommitténs ordförande, prof. **Arvid Wiiala**, att med detta möte "slutes den sista länken i samarbetskedjans andra omgång". Ordföranden i Maanmittausinsinöörien Liitto ry DI **Jaakko Ollila** hälsade kongressdeltagarna välkomna och jord- och skogsbruksminister **Martti Miettunen** öppnade kongressen. För festbanketten hade **A.R.R. Aspelund** författat en visa på svenska och finska till melodin ur "En sjöman älskar havets våg", som inleddes med

*Nu är det åter Finlands tur
att spela upp till vals.
Och inget tvång och ingen mur
fördunklar festens glans.
"Nu hand, i hand,
bröder av Nordens land,
här knyta vi vänskapsband."*

*Nyt Suomen jälleen vuoro on
teit' pyytää tanssihin.
Ja riemu nouskoon kattohon,
kun käymme valssihin.
"Varmaan, varmaan,
me yhtehen kuulutaan.
Nyt siteitä solmitaan."*

Mötets huvudtema handlade om allmänna vägar. För Finlands del hölls huvud-anförandet av **Viljo Niskanen**. Avvikande från tidigare praxis ordnades för herrarna en särskild kamratmiddag på rest. Royal och för damerna en dammiddag på rest. White Lady. Totalt samlade den här kongressen 15 aktiva deltagare från Danmark, 32 från Norge, 49 från Sverige och hela 108 från värdlandet. På morgon-natten efter banketten på Fiskartorpet nådde stämningen sin kulmen då en extrabeställd spårvagn förde de uthålligaste deltagarna in till staden.

Den IX nordiska lantmätarkongressen gick av stapeln i Köpenhamn dagarna 27–30.6.1960. Särskilt minnesvärd blev resan för den finländska delegationen, som för resan hade chartat ångaren SS Kastelholm. Redaktören **Kay Lauritzen** i Köpenhamn berättade att han tillsammans med övriga i mottagningskommittén satt på hotell Astoria och väntade på att finnarna skulle anlända. Så kom det ett besked

Kay Lauritzen

Den IX kongressen 1960 i Köpenhamn.

Ahla höll ett föredrag om "stadsplanemätningarna och registreringen av stadsfastigheter i Finland".

Avslutningsvis fattades beslut om att hålla nästa kongress i Norge 1941. Av kända orsaker blev därav intet.

Den VI nordiska lantmätarkongressen arrangerades i Oslo den 22–24.6.1949 under ledning av utskiftningsförman **Lars Eknes**. Känsloladdade hälsningar framfördes och man gladdes åt att igen kunna mötas "i ett fritt land som fria folk från fria länder". Bland deltagarna märktes 28 svenskar, 110 normän, 3 islänningar, 38 (!) finländare samt en större dansk kontingent. Det egentliga öppnandet av kongressen förrättades av lantbruksministern **Kr. Fjeld**.

Överingenjören **Rafael Rehn** höll ett aktuellt föredrag om "frågan om flygbilder som underlag för skifteskartor" och tekn. dr. Arvid Wiiala redogjorde för "kolonisationen i Finland efter kriget". Sistnämnda föredrag belyste många brännande och människonära problem.

Den VII nordiska lantmätarkongressen hölls igen i Stockholm den 16–18.6.1952. Kongressledare var ordföranden för Sveriges lantmätareföreningen Hans Lundström och kongressen öppnades av statsrådet **Allan Nordenstam**. I anslutning till mötet anordnades en utställning i Tekniska museet med bl.a. följande tema:

1. Den finska lantmäteristyrelsens kartutställning

att ett skepp siktats ute på Östersjön och att det skulle lägga till vid Langelinie vid 15-tiden. Landgången sattes ut och prof Wiiala hoppade i land följd av 15–20 man. Arvid klev upp på en stor granitpällare och så dirigerade han "Luvias blandadt köör" till en rad vackra folkvisor.

Den X nordiska lantmätarkongressen hölls i Lillehammer/Norge den 2–4.7.1964 vid nordändan av sjön Mjosa. Huvudämnet för den kongressen var fotogrammetri. Kongressdirektören hette **Eilert P. Juul**. Ordföranden i Norges jordskifte kandidatforening **Anders Rongen** hälsade välkommen och exp.chef Dr-jur. **Henry Naerstad** framförde statsmaktens hälsning. Kongressen samlade ca 800 deltagande från alla nordiska länder (ett rekord i sig). Föredrag hölls bl.a. **Martti Tikka** "om de fotogrammetriska metodernas noggrannhet samt fotogrammetrins användning för karteringsuppgifter" samt **Juhani Wallenius** angående "ågra missförhållanden vid utnyttjande av strand för fritidsbebyggelse i Finland". Mötesrådet antog en resolution om att samhällsplaneringen borde ges större utrymme i lantmäteriutbildningen och en annan om gemensam samnordisk vidareutbildning inom samhällsplaneringen (NORD-PLAN var på tapeten). Damera företog en ljuvlig utfärd med Mjosas vita svan, hjulångaren Skibladner.

Sedan var turen igen kommen till Sverige där den XI nordiska lantmätarkongressen hölls i Göteborg den 24–27.6.1968. Tema för detta mötet var "Fastighetsbildarens roll och medverkan i samhällsbyggnadsprocessen". Som mötesdirektör fungerade överlantmätare **Sven Bergentz**. Alla föredrag hölls av svenska experter i tre olika grupper och, för första gången, med simultantolkning till finska.

På detta möte antogs de första stadgarna för lantmäteriets nordiska ombudsmannaråd. Enligt 1 § är ombudsmannarådet ett samarbetsorgan för lantmäteriet i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige med uppgift att komplettera och utveckla den verksamhet som förutsätts i stadgarna för de nordiska lantmätarkongresserna. Ombudsmannatanken hade utvecklats redan 1957 och sedan dess hade ombudsmännen träffats regelbundet. Nu blev kontaktorganet således vederbörligen instiftat och har därefter fortsatt med sin kontaktskapande verksamhet.

Den XII nordiska lantmätarkongressen försiggick i Åbo den 26–28.6.1972. Som ordförande i organisationskommittén fungerade **Pentti Niemelä**. I sin hälsning till kongressen uttalade generaldirektör **Lauri Kantee** betydelsen av att det nordiska samarbetet fortsättningsvis utvidgas

Kay Lauritzen

Nordiska föreningsordförande 1976: från vänster Jens Bo, Danmark, Jorma Kantola, Finland, Bo Tureson, Sverige, Øyvind Strand, Norge samt lantbruksminister Dalsager, Danmark.

och fördjupas. Speciellt vi i Finland inser det värdefulla i utvecklingen ännu klarare än man gör i broderländerna i Norden. Åbo-kongressen blev en solglimt i många avseenden, inte minst tack vare den specialbeställda värmeböljan och avslutningsbanketten på Åbo slott. Från finska sida hölls föredrag av bl.a. **Bertel Fagerlund** om "Skärgårdshavet, ett särpräglat planeringsobjekt" och Sigurd Slätis om "Några synpunkter på skärgårdsplaneringen".

Med denna tolfte kongress fullbordades tredje varvet på lantmäteriets nordiska omloppsbanda och samtidigt kunde man blicka tillbaka på 50 år av organiserad lantmätarkontakt i Norden.

Den XIII nordiska lantmätarkongressen förlades till Aalborg den 28–30.6.1976. Kongressgeneral var **Jens Bo** som förutom de sedvanliga fackliga inslagen bjöd på "fornojelige elementen" såsom utflykter och exkursioner, kongressmiddag och besök i privata hem. Sistnämnda danska idé till ytterligt fördjupad social samvaro har förövrigt gått igen på varje kongress sedan dess.

Enligt den officiella deltagarförteckningen samlade Aalborgmötet 45 aktiva deltagare från Sverige, 64 från Norge, 32 från Finland, 67 från Danmark, 1 från Island och 3 från Färöarna. Denna gång anordnades från finländsk sida en bussresa till Danmark med Stig Häggström som effektiv reseledare. De som var med i Aalborg minns med värme förutom det danska gemytet den välgörande minnesgåvan varje deltagare fick sig tilldelad på hotellrummet. En speciell anledning till

att kongressen förlades till Aalborg var att lantmätarutbildningen i Danmark sedan 1974 hade koncentrerats till Aalborg Universitetscenter. Mötesföredragen berörde miljöproblemen samt speciella juridiska och tekniska spörsmål.

Den XIV nordiska lantmätarkongressen hölls på Norges lantbrukshögskola i Ås den 30.6–2.7.1980. **Olav Hedne** var kongressdirektör och ordföranden för Norges jordskifte kandidatforening **Björn Vatten** hälsade välkommen i Aud. Max. Kongressen öppnades officiellt av lantbruksminister **Oskar Oksnes** och därefter blev det hälsning från miljövarnardepartementet genom statsrådet **Rolf Hansen**. Akershus Ungdomssymfoniorkester avslutade öppningshögtidligheten med Finlandia varefter prof. dr. phil. **Stelmar Skjestedt** tog deltagarna med 5 000 miljoner år tillbaka i tiden i ett intressant geologisk föredrag. Föredragen och ex-

"Avvikande från tidigare praxis ordnades för herrarna en särskild kamrattmiddag på rest.

Royal och för damerna en dammiddag på rest. White Lady." (I Helsingfors 1956).

Pekka Lehtonen

En het och solig dag ägnades åt olika besök. Alternativen var fyra. Här på utflykt i Tammerforsnejden med Maisansalo som besöksmål.

kursionerna var mångsidigt komponerade och de ca 300 deltagarna hade stor facklig behållning av detta möte. Outplånliga minnesbilder skapade grisfesten med "enkel bevertning", vilket för den i norska språket obevandrade visade sig innehålla gris grillad på spett, batongbröd och pils eller äppelmust. Avslutningsbanketten kryddades med det ena spirituella talet efter det andra. En känd finländsk delegat uttryckte språkförbistringen med att säga att hans förhållande till det norska språket var som till hans fru, "jag elsker henne, men jeg behersker henne ikke". Före dansen leddes festpolonnaisen stilfullt av **Olli Harni** från Åbo.

Den XV nordiska lantmätarkongressen anordnades i Gävle den 1–4.7.1984. Kongressens tema var Lantmätaryrket i framtiden. I gruppvis hållna sessioner fick deltagarna fördjupa sig i ämnen som "tätortsfrågor och boende", "areella näringar och landsbygdsutveckling" samt "landskapsinformation och teknik". För Finlands del hölls föredrag av bl.a. **Sten Öhman**, **Henrik Wickström** och **Matti Vahala**. I en avslutningspanel diskuterades gemensamma framtida utbildningsfrågor. Exkursioner och studiebesök företogs bl.a. till Falu koppargruva, Korsnäs-

Marma skogsbolag och lantmäteriverket. Den 4 juli hölls ett tekniskt symposium i anslutning till utställningen vars tema var "datorstöd i kartproduktion och kartanvändning".

I samband med denna kongress tog det nordiska ombudsmannarådet initiativ till en friare nordisk arbetsmarknad för lantmätare – en strävan som 1989 i Finland beledsagats av ett förslag till ändring av regeringsformen så att krav på landets medborgarskap inte skall ställas för alla slag av statliga och kommunala tjänster.

Med den XVI nordiska lantmätarkongressen i Tammerfors den 26–29.6.1988 markerades att det nordiska samarbetet lantmätare emellan fortsättningsvis blomstrar. Även om utbudet av kongresser och övriga begivenheter i de olika nordiska länderna numera är rikligare än vad många hinner tillgodogöra sig hade även detta möte samlat en talrik skara av nordiska lantmätare med beledsagare. Mötesarrangemangen leddes suveränt av **Mikko Jaskari** och **Paavo Kokkonen**. Festföredraget hölls av miljöminister **Kaj Bärlund** som kastade en brandfackla att lantmäteriet i Finland rätteligen borde inordnas under hans ministerium. Mötetets tema "en god miljö" garanterades av

Pyynikkiåsens fagra inramning och ett minst lika behagligt väder som i Åbo för sexton år sedan. Paneldiskussionen "en framtidsvision" leddes visionärt av **Nils Lönnfeldt**.

Stadgarna för det nordiska ombudsmannarådet ändrades vid denna kongress så att den lilla färöiska lantmätareföreningen *Føroya Landmálarafelag* (FLF) numera åtnjuter observatörsstatus i nordiska sammanhang.

Sammanfattning

I det föregående har jag försökt skildra det nordiska samarbetet inom lantmäteriet sådant det genom åren har byggts upp på föreningsbasis. Redogörelsen gör inte anspråk på att vara särdeles uttömmande. Efter krigen har det tillkommit väletablerade kontakter mellan generaldirektörerna (sk. chefsmöten), mellan högskolorna, inom den karttekniska sektorn, inom fotogrammetrin, planläggningen, osv. Historien har visat att strävan efter kontakt är som störst när gränserna är som mest slutna. Nu existerar inga barriärer och vi i Norden kan förliknas vid en stor familj där relationer är otvungna och självklara. Därmed uppstår också risken för uttunning av den kontaktskapande verksamheten. Det man

Peikka Lehtonen

Till nordiska ombudsmannarådet hör tre medlemmar från varje nordiskt land: ombudsman, suppleant samt chefredaktör. Som ordförande under verksamhetsperioden 1985–88 fungerade Sven-Olof Lindfors från Finland (vid bordsändan). På bilden förstärkta ombudsmannarådet. Mötet ägde rum i T:fors vid nordiska kongressen 1988.

har nog av vill man inte ta till sitt hjärta. Tänk på det och låt oss därför gemensamt vidareutveckla det nordiska samarbetet! Framför allt ger det oss styrka i internationella sammanhang där ett gemensamt agerande bevisligen gett bättre utdelning än nationellt soloåkande.

Med denna strävan efter fortsatt nordism ger vi också välbehövlig erkänsla åt pionärer som Ernst Sandström, Kyösti Haataja, Arvid Wiiala och Bertel Fagerlund.

”Notis”

I april-numret 1942 av den danska tidskriften Landinspektøren finner man ett dramatiskt upprop om FINLANDSHJÄLP till medlemmarna i *Den Danske Landinspektørforening*. Appellen lyder i fri översättning ungefär så här:

Enligt uppgift har stupade kolleger i Finland efterlämnat ca 30 faderlösa barn, av vilka endast några få har pengar till eget underhåll. Sveriges lantmätareföreningen har redan tecknat fadderskap för 11 barn. Några barn är försörjda genom andra kanaler, även från Danmark. Fortfarande saknar minst 10 barn fadderföräldrar. Till ett fadderskap krävs det 420 DKr per år. Därutöver kan man till fadderbarnet sända gåvopaket varannan månad till ett värde av cirka 15 DKr.

Då det uppenbarligen råder enighet om att även den danska lantmätareföreningen bör delta i detta kollegiala hjälparbete, vänder sig styrelsen härmed till medlemmarna i denna sak och ber dem teckna fadderskap för de finländska lantmätarbarnen. Det är styrelsens förhoppning att lantmätare i Danmark måtte ingå fadderavtal för minst 5 barn efter kolleger i Finland.

Uppropet var undertecknat av J.L. Mosbech och tänkbara fadderföräldrar ombads att före den 15.4.1942 vända sig till föreningens kassör Erik V. Harboe, sedermera mycket känd i nordiska sammanhang (som nordiska ombudsman 1956–72). Det är inte bekant vilken omfattning denna djupt mänskliga form av nordiskt samarbete fick.

Författaren är f.d. lantmåteridirektör på Åland samt mångårig nordisk ombudsman och kontaktskapare mellan lantmätare i Norden. Efter en tid som vägdirektör på Åland är Sven-Olof numera pensionär. För att få tiden att gå verkar han som konsult (www.sol-konsult.com/), e-mail: SOL-konsult@aland.net.

”På detta möte antogs de första stadgarna för lantmäteriets nordiska ombudsmannaråd.

Enligt 1 § är ombudsmannarådet ett samarbetsorgan för lantmäteriet i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige med uppgift att komplettera och utveckla den verksamhet som förutsätts i stadgarna för de nordiska lantmätarkongresserna.”

(I Göteborg 1968.)

Sven-Olof Lindfors år 2004.